

ОБЩЕСТВО

УКРАЇНСЬКА ІСТОРІЯ ЗАВЖДИ СМІЄТЬСЯ З ПРОГНОЗІВ, А
ГЕРОЇ ТА АНТИГЕРОЇ МІНЯЮТЬСЯ МІСЦЯМИ ЩОДНЯ, - ДУМКА

Я не знаю, якою буде країна через десять років. Останні 35 засвідчили, що в нашій країні прогнози не справджуються, пише військовослужбовець і журналіст **Павло Казарін**.

Щоразу, озираячись назад, ми піддаємося спокусі описати пройдений шлях як єдино можливий. Історія видається нам логічною прямою, що поєднує наше вчора із нашим сьогодні. Але якби машина часу дозволила нам повернутися у минуле, нашому опису майбутнього ніхто б не повірив.

Уявіть, що ви повертаєтесь у літо 2013-го. Кажете, що за кілька місяців країну охоплять протести. Що силовики вб'ють понад сотню людей. Що Майдан переможе, Янукович утече, а Росія, скориставшись хаосом, анексує Крим.

Ви будете говорити про те, що в країні почнеться АТО. Що росіяни зіб'ють пасажирський "боїнг". Але на фразі "а експрезидент Грузії очолить Одеську область" ваші друзі викличуть швидку. Єдине, що ви зможете зробити влітку 2013-го, – це купити долари по вісім.

Ви можете заперечити: мовляв, нас теперішніх від нас довоєнних відділяє російське вторгнення. Що саме воно перелицювало наше уявлення про допустиме. Що анексія Криму і вторгнення на Донбас змінили Україну й українців. І що після лютого 2014-го нам значно простіше дивитися реальності у вічі.

Тоді уявіть, що машина часу переносить вас у літо 2016-го. І ви починаєте розповідати друзям про те, що Надія Савченко, яка щойно вийшла з російської в'язниці, – геть не та, за кого її вважають. Далі можете розповісти знайомим, хто стане наступним президентом країни. Можете навіть увімкнути телевізор і показати їм майбутнього главу держави. Після цього ваші друзі знову викличуть вам швидку.

Можна не ходити далеко й уявити, що доля переносить вас у літо 2021-го. І ви пропонуєте своїм близьким вгадати, кого наступного року Захід оголосить обличчям свободи й символом боротьби демократії проти диктатур. Підказка номер один – це президент. Підказка номер два – це не президент США. І вам знову запропонують викликати швидку, бо повірити в іміджеві метаморфози українського президента зможе тільки той, хто читав європейські заголовки у 2022-му.

Ми часто шукаємо в нашому минулому те роздоріжжя, яке відділяє нас нещодавніх від нас теперішніх. Той вододіл, після якого майбутнє перестало нас дивувати. Ту точку фазового переходу, після якої події почали здаватися нам логічними й закономірними.

Але в тому-то й річ, що такої точки не існує. *Наші герої та антигерої міняються місцями. Наша реальність спростовує наші вчорашні прогнози. Нам теперішнім немає сенсу подорожувати в минуле, бо там ніхто нам не повірить.*

У 1991 році ті, хто прагнув свободи та демократії, голосували за Чорновола, а ті, хто хотів перелицьованої УРСР, – за Кравчука. У 1994 році прибічники свободи голосували за Кравчука, а адепти УРСР – за Кучму. У 1999-му у другому турі прихильники України голосували за Кучму, а їхні опоненти – за Симоненка. Наша країна – це країна трікстерів. Кожен герой – порубіжний, і ти ніколи не знаєш, на чий бік він стане в критичний момент історії. Можливо і на твій.

Загадувати наперед – привілей країн, що стоять на рейках, траєкторія яких добре проглядається. А Україна – це корабель під час шторму. Наше майбутнє залежить від того, як добре ми виконаємо домашнє завдання. А ще – від сотень тисяч факторів, на які ми не можемо вплинути.

Ми не знаємо, хто переможе на наступних виборах. І річ не лише у тім, що вони можливі тільки після війни, а ми не знаємо, коли вона закінчиться.

Річ також у тім, що війна стає для суспільства анестезією – і саме вона дарує нам ту одностайність, яку ми бачимо в соціопитуваннях. Завершення війни знову занурить нас у звичні суперечки й розмежування. Повоєнні ми будемо так само несхожі на себе теперішніх, як несхожі ми теперішні на нас довоєнних.

Наша повоєнна реальність залежатиме від того, як ми бачитимемо сценарій завершення війни – перемогою чи поразкою. Перемога інклюзивна – вона може мати багато батьків, і під її парасолькою знайдеться місце для кожного. І тим, хто воював, і тим, хто сплачував податки. Тим, хто залишився, і тим, хто виїхав. А з поразкою усе з точністю до навпаки – це відчуття занурює країну у фрустрацію, змушує шукати винних і призводить до "орбанізації". Саме тому, якщо Росія не зможе нас перемогти на полі бою, вона зробить усе, щоби переконати нас у тому, що вона перемогла.

Ми не знаємо, якими будуть наші вулиці після війни. Скільки на них буде нових акцентів і відтінків шкіри. Наша депопуляція вимагатиме від нас складних рішень, і нам доведеться обирати між міграцією та напівпорожньою країною. Наші майбутні виклики породять дискусії, про які ми зараз навіть не думаємо, бо заклопотані виживанням.

Ми не знаємо, яке майбутнє чекає на НАТО. Колись ми мріяли про членство в цій організації. А за останні чотири роки наша країна змогла знищити радянський танковий кулак, створений для кидка до Ла-Маншу. У ситуації, коли від Європи готова відвернутися найсильніша армія планети, єдине, на що їй лишається сподіватися, – це найсильніша армія континенту. Тобто наша.

Ми не знаємо, яке майбутнє чекає на США. Ми довгі десятиліття звикали бачити в них маяк демократії та приклад для наслідування. А останні два роки ми звикаємо до думки, що в кімнаті більше немає дорослих. Що єдині дорослі – це ми.

Єдине, чого нас можуть навчити останні 35 років, – це того, що ми здатні дивувати самі себе. Обставини не статичні, люди змінюються, випадковості руйнують плани. Інколи я навіть заздрою конспірологам, бо в їхній картині світу все, що відбувається, наперед визначене. Але насправді нашим світом керують чорні лебеді.

Просто у нашій країні чорні лебеді – це ми самі.

ТЭГИ: [історія України](#) [війна](#)

Общее количество просмотров: 101

[Facebook](#) [Twitter](#)

ЧИТАЙТЕ ТАКЖЕ

ОБЩЕСТВО «УКРАЇНЦІ ЗАЛИШАЮТЬ ПОЛЬЩУ ТА ОБИРАЮТЬ ІНШІ КРАЇНИ ЄВРОПИ» 23:07

ОБЩЕСТВО «УКРАЇНА ВЕРНУЛА 13 УКРАЇНЦЕВ ИЗ РОССИЙСКОЙ ОККУПАЦИИ, – ЛУБИНЕЦ» 12:12

ЕКОНОМІКА «ОБНОВЛЕНИЙ ДАШБОРД МІНФІНА УКРАЇНИ: СКІЛЬКИ ПЛАТЯТЬ УКРАЇНСЬКИМ ЧИНОВНИКАМ І СУДДЯМ» 10:58

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

Скільки дітей у Ірини Дерюгіної та що про них відомо

ДЕТАЛЬНІШЕ

Зендея та її романи: хто підкорював серце зірки до Тома...

ДЕТАЛЬНІШЕ

"Я завжди буду поруч": Павло Зібров ніжно привітав дружину з...

ДЕТАЛЬНІШЕ

Це лютий крінж: Андрій Хливнюк готовий відмовитися від...

ДЕТАЛЬНІШЕ

наверх

